

בש"פ 9098/16 - מדינת ישראל נגד יאסר אבו סולב, מהדי הואשלה

בבית המשפט העליון

בש"פ 9098/16

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. יאסר אבו סולב
2. מהדי הואשלה

בקשה (שלישית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו 1996

תאריך הישיבה: ט"ו בכסלו התשע"ז (15.12.16)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיבים: עו"ד אורי בן נתן; עו"ד מור מלכה

החלטה בעניין המשיב 2

1. לפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

עמוד 1

מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 7.12.2016 בתשעים ימים נוספים או עד למתן פסק דין ב- ת"פ 24704-09-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט א' משניות), לפי המוקדם. המשיב 1 הסכים לבקשה ומשכך הוריתי ביום 28.11.2016 על מעצרו כאמור; ועל כן הדיון בבקשה התקיים בעניינו של המשיב 2 בלבד (להלן גם: המשיב).

2. נגד המשיבים הוגש ביום 13.9.2015 כתב אישום המייחס למשיב, יליד שנת 1988, עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; הסגת גבול; החזקת מכשירי פריצה; קבלת נכס שהושג בפשע; התפרצות למקום מגורים וגניבה (שתי עבירות); והפרת הוראה חוקית (שתי עבירות). כעולה מעובדות האישום הראשון, ביום 3.9.2015 נסעו המשיב ואדם אחר ברכב שבו נהג המשיב 1, לו אין רישיון נהיגה, ולאחר שנתבקשו על ידי המשטרה לעצור בצד הדרך עקב עקיפה לא חוקית שביצעו - החלו להימלט מהמקום תוך נהיגה פראית ומסוכנת. בסוף המרדף נטשו השלושה את הרכב, והמשיב נמצא כאשר הוא מסתתר בגן ילדים. ברכב נמצאו מספר חפצים גנובים, ובעקבות כך המשיב הואשם גם בקבלת טלפון נייד שנגנב ביום 13.6.2015 במסגרת פריצה לבית ביישוב מדרך עוז; ובשתי התפרצויות לבתים, במושב ניר משה ביום 1.9.2015 וביישוב אחוזת אתרוג בבוקר יום 3.9.2016, מעשים שגם עלו כדי הפרה של מעצר הבית הלילי שבו היה נתון המשיב, בהיותו אסיר ברישיון.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. המשיב 1 הסכים לבקשה, בעוד שהמשיב התנגד לה. בהחלטה מיום 18.11.2015 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, תוך שנקבע כי ישנן ראיות לכאורה לאשמתו כמו גם עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש מפני הימלטות מהדין ושיבוש הליכי משפט. במסגרת בחינת האפשרות של חלופת מעצר, בית המשפט המחוזי נתן דעתו לעברו הפלילי של המשיב, שלחובתו שש הרשעות קודמות - בעבירות איומים, החזקת מכשירי פריצה, ניסיון לגניבת רכב, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, סיכון אדם בנתיב תחבורה, נהיגה פוזחת של רכב, גניבת רכב ושווד מזוין - שבגינם ריצה עונשי מאסר, האחרון שבהם עונש מאסר בן חמש שנים שממנו שוחרר במאי 2015, ברישיון ובתנאים מגבילים שכללו עבודה ומעצר בית לילי. עוד שם בית המשפט לנגד עיניו את ניסיונות ההימלטות מהמשטרה וכן את העובדה שהמערער ביצע חלק מהמעשים המיוחסים לו בהיותו במעצר בית וכאשר שני מאסרים מותנים תלויים ועומדים מעל לראשו. כל אלה הובילו את בית המשפט המחוזי למסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ללא טעם וצורך בעריכת תסקיר מעצר.

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 7.6.2016 הורה בית משפט זה (השופט ס' גו'בראן) על הארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, בהסכמתו; ובהחלטה מיום 4.9.2016 הוארך מעצרו של המשיב בשנית בתשעה חודשים (כבוד השופט י' דנציגר), תוך שבית המשפט הדגיש את מסוכנותו של המשיב, הנלמדת מעברו הפלילי המכביד; את ניסיונות ההימלטות מהמשטרה; ואת המאסרים המותנים.

אשר להתקדמות ההליכים יצוין כי עד כה התקיים דיון הוכחות אחד בלבד, וזאת לאחר שמספר דיונים נדחו - הן עקב בקשות של סניגורים קודמים של המשיבים, הן עקב נסיבות שאינן תלויות בצדדים - וכי נכון לעת הזאת קבועים שני דיוני הוכחות בלבד - בימים 15.1.2017 ו-19.1.2017. יצוין כי ניסיונותיה של המבקשת להביא לקביעת מועדי דיונים נוספים העלו חרס, ונכון לעתה לא נמצאו מועדים נוספים שמתאימים לצדדים וליומן בית המשפט.

4. בדיון בבקשה דנן להארכת מעצרו של המשיב בפעם השלישית מעבר לתשעה חודשים, המבקשת טוענת שמסוכנותו של המשיב נלמדת מהמעשים המיוחסים לו ומעברו הפלילי; וכן שיש להורות על הארכת מעצרו מאחר שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו שעה שמאסר מותנה מרחף מעל לראשו; בהיותו אסיר ברישיון ותוך הפרת מעצר בית לילי; וכן מאחר שמיוחס לו ניסיון הימלטות מהמשטרה. אשר להתמשכות ההליכים, טוענת המבקשת כי אמנם התקיים עד כה רק דיון הוכחות אחד; אולם הדבר נבע, בין היתר, מדחיות שנתבקשו על ידי ההגנה, וכי כעת קבועים שני מועדים נוספים. בא-כוח המשיב מצדו טוען כי קיבל עליו את ייצוג המשיב לפני ימים ספורים ואין בכוונתו לעכב את ההליך, וכי המשיב שוהה במעצר מזה זמן ממושך של כ-16 חודשים, כאשר בתקופה זו התקיים דיון הוכחות אחד בלבד, שאף לא נגע לעניינו אלא לזה של משיב 1. עוד נטען כי במקרים אחרים, חמורים יותר, שוחררו נאשמים לחלופת מעצר; וכי יש לקחת בחשבון שהמשיב ישב במושב האחורי של הרכב, ולא הוא שנהג בו - ובנסיבות אלה פעמים רבות כלל לא מוגש כתב אישום.

5. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה והיטיתי אוזן לטיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להתקבל באופן חלקי, כך שמעצרו של המשיב יוארך בשלב זה ב-60 ימים, ובפרק זמן זה ייערך תסקיר מעצר בעניינו, כפי שיפורט להלן.

בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך לאזן בין הפגיעה המתמשכת בחירותו של נאשם כל עוד עומדת לו חזקת החפות, לבין האינטרס בשמירה על ביטחון הציבור ובניהול הליך פלילי תקין. בהקשר זה יביא בית המשפט במניין שיקוליו, לצד משך מעצרו של הנאשם, את העילות שהביאו למעצר מלכתחילה; את קצב התקדמות ההליך המשפטי בעניינו; ואת האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות שחרורו לחלופה (בש"פ 98/15 מדינת ישראל נ' שאער, פסקה 10 (2.3.2015)). בענייננו, לא יכול להיות חולק כי נגד המשיב קמה עילת מעצר, הן של מסוכנות - שהיא אינהרנטית למעשים המיוחסים לו, בייחוד לנוכח עברו הפלילי המכביד; הן של שיבוש הליכי משפט והימלטות מאימת הדין, וזאת לנוכח העובדה שהמשיב נמלט מהמשטרה תוך סיכון חיי אדם, כמו גם העובדה שהמעשים המיוחסים לו נעשו בעוד שמאסרים על תנאי מרחפים מעל לראשו, ושחלק מהמעשים נעשו תוך הפרת מעצר הבית שבו שהה.

על אף האמור לעיל, במקרה דנן קצב התקדמות ההליכים מעורר קושי ומטריד. כמפורט לעיל, המשיב עצור זה כ-16 חודשים, אולם עד כה התקיימה ישיבת הוכחות אחת בלבד; ושתי ישיבות נוספות אמנם קבועות לחודש ינואר הקרוב, אולם אין מחלוקת כי לא יהיה די בהן. המבקשת הייתה ערה לכך שישנו צורך לקבוע מועדי דיונים נוספים, ואף פנתה לשם כך בבקשה לבית המשפט המחוזי, אולם לא נתווספו מועדים, בין בשל אילוצי יומן בית המשפט ובין מכיוון שלא נמצאו מועדים המתאימים לשני הצדדים. מבלי לייחס אחריות לצד זה או אחר, העובדה היא שקצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון; והגם שלא ניתן להקל ראש במעשים של המשיב - ובנסיבות שבהן בוצעו, אשר ללא ספק מעידות על כך שקיים קושי ממשי לתת בו אמון - הגעתי לידי מסקנה כי יש מקום לערוך תסקיר מעצר, שיוגש לבית המשפט המחוזי בתוך 30 יום מהיום. יצוין כי אין בכך כדי למתוח ביקורת על החלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 18.11.2015 שבה הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, אולם סבורתי כי עצם התמשכות ההליכים בנסיבות המקרה מצדיקה לעת הזו עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. ועם זאת יודגש כי אל לו למשיב לפתח ציפיות כי אכן ישוחרר; ואך מובן כי לאחר שהתסקיר יונח בפני בית המשפט המחוזי - הוא יכריע בעניין מעצרו של המשיב לפי חוכמתו.

בלא לגרוע מהאמור, ראוי כי ייעשה מאמץ מצד הצדדים ובית המשפט על מנת לעבות ולקבוע מועדי דיון נוספים כדי לחתור לסיום המשפט בהקדם האפשרי.

6. סוף דבר, הבקשה מתקבלת באופן חלקי כך שמעצרו של משיב 2 מוארך בזאת ב-60 ימים החל מיום 7.12.2016 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 24704-09-15, לפי המוקדם. כמו כן, שירות המבחן יערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב 2 וזה יובא בפני בית המשפט המחוזי בתוך 30 ימים.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התשע"ז (19.12.2016).

ש ו פ ט ת
